

ACC. N:R. M.12322:1.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: Järrestad Adress: Gladsax
Socken: Vallby Berättat av: fru Alma Jönsson
Uppteckningsår: 1940 Född år 1895 i Vallby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.

Jättiman kastade sten från Gottland.

Det sades, att när Stenhuset skulle byggas, stod Jättiman på Gottland och kastade stenen därifrån. Jätten stod vid Glimmingehus och tog emot den och byggde.

M.12322:2.

2.

Jens Holgersson var Jätten.

Det var Jens Holgersson, som var Jätten. Han kallades så, därför att han var så väldigt stark.

ACC. N:R. M. 12322:3.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: Järrestad Adress: Gladsax
Socken: Vallby Berättat av: fru Alma Jönsson
Uppteckningsår: 1940 Född år 1895 i Vallby

~~Stenhuset troddes skydda mot åskan.~~

Jag brukade i många år hjälpa till inne hos Mådan. Flera gånger hände det, att när det varit strängt åskväder på natten och jag på morgonen kom upp till henne, så sade hon: Å, vad det har åskat i natt. Jag gick upp och satte mig i Stenhuset, ty där visste jag, att jag var i säkert förvar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.

M. 12322: 4.

Jätten och haren.

När danske kungen kom på besök, lovade han, att Jens Holgersson skulle få all den jord han kunde springa runt omkring, medan kungen åt. När han kom tillbaka, hade han en hare med sig. Han ville därmed visa, att han hade tagit sig så god tid, att han tagit haren.

4.

ACC. N:R. M. 12322:5

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: Järrestad Adress: Gladsax
Socken: Vallby Berättat av: fru Alma Jönsson
Uppteckningsår: 1940 Född år 1895 i Vallby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—
5.

Ett möte med den svarta spökhunden.

Jag hade en kväll varit i Bolshög ett ärende. När jag var på hemväg och kommit till brädebron vid trädgården till Glimmingehus, hördes det plötsligt som om en gris gol i Västanbäck. Det kom något springande och det "tåstade så". Det visade sig vara en stor, svart hund. Han var så hög, att han räckte mig upp till midjan. Han hade röda ögon och röd tunga. Jag tog ihop händerna på magen i förskräckelsen. Ja, jag var så rädd, att jag inte orkade skrika. När hunden kom utanför parken, sprang han upp på trappan till vårt hus och lade sig där. Vårt hus låg intill parken och "sjön" / där hade varit sjö, men var nu utdikat /. Huset är nu rivet. ~~Kanstraxxinn~~ Jag undrade, hur jag skulle kunna komma in. Men strax innan jag kom fram, sprang hunden upp i parken igen.

M. 12322:6.

6.

Andra som mött den svarta hunden.

En gunna, som hette Maria Jöns Bengtsson, bodde i samma hus som vi. Hon sade, att hon sett hunden många morgnar. Det var mycket tidigt på morgonen. Hunden skällde aldrig. Hon var alltid mycket rädd för den.

ACC. N.R. M. 12322:7.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: Järrestad Adress: Gladsax
Socken: Vallby Berättat av: fru Alma Jönsson
Uppteckningsår: 1940 Född år 1895 i Vallby

Skjutseon vid Nädans död.

Johanna Arendorf mötte i sänkan vid Rogamad ,när hon tidigt en morgon var på väg till gården för att mjölka, en lastvagn med en kista på.^Det var strax efter det Nädan dött. Hon såg vagnen med kistan precis så, som det hade varit, när Nädans lik fördes till Benestads kyrkogård.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
7.

M. 12322 : 8.

8.

Synen av eldflammorna vid Stenhuset.

Jag såg en gång något mycket märkvärdigt. Från borggården kom tre eldflam-
mor efter varandra. De gingo över Stenhuset och sänkte sig sedan ner i "sjön",
som det kallades, eller mossen. Flammorna voro så stora som ett rum ungefär,
och de voro som klot. De rörde sig sakta, både när de gingo uppför Stenhuset
och när de sänkte sig ned i mossen. Det var inte lyktegubbar.